

เรื่อง... ยอดชาย ...!?

“ชายใดมีเมียเป็นผู้หญิงคือผู้ชาย แต่ชายใดมีเมียเป็นกะเทยคือยอดชาย”

บทนำ

ผู้หญิงต้องคู่กับผู้ชาย ใช่มั้ย.. ถูกต้อง มันต้องเป็นอย่างนี้ นี่คือการคิดที่ฝังรากลึกอยู่ในมโนคติของคนส่วนใหญ่ในสังคมโลกและสังคมไทย แต่ในประวัติศาสตร์พฤติกรรมทางเพศที่ถูกเปิดเผยในสังคมตะวันตกกลับพบว่ายังมีความแปลกแตกต่างเกิดขึ้นในทุกยุคสมัย ทุกศาสนา ดังเช่นในศาสนาพุทธมีการกล่าวถึง บัณเฑาะห์ ผู้ชายที่ไม่ใช่ชาย ในศาสนาคริสต์มีการกล่าวถึงเมืองบาบิโลนที่ถูกพระเจ้าลงโทษ เนื่องจากชาวเมืองมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ ยุคสมัยกรีกผู้ชายที่มีอำนาจสามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ทั้งกับผู้หญิงและผู้ชาย เช่นกันกับชายในสังคมชั้นสูงในยุคสมัยวิคตอเรีย แนนอนพฤติกรรมรักร่วมเพศนี้แม้มีประวัติให้เห็นมายาวนาน แต่เป็นพฤติกรรมที่คนส่วนใหญ่ในสังคมไม่ยอมรับ มองเห็นเป็นความวิปริตผิดปกติ(สุธรรม 2548) ทำให้เกิดการต่อต้านในรูปแบบต่างๆ เช่น การออกกฎหมายลงโทษ ถูกทำร้ายทำลาย ถูกตีฉุนนิโทษ ถูกหาว่าป่วยผิดปกติต้องรักษา ต้องจัดการด้วยวิธีที่รุนแรง เพื่อรักษาระเบียบวินัย ความเป็นปกติที่สังคมส่วนใหญ่กำหนด

ปัจจุบันยุคโลกาภิวัตน์ โลกเสรีทางการสื่อสารทำให้มองเห็นคล้ายกับว่าสังคมยอมรับการมีตัวตนของคนรักร่วมเพศ ผ่านทางหน้าจอโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือวารสาร และในอินเทอร์เน็ตที่มีคนรักร่วมเพศเข้าไปพูดคุยสนทนากันมากขึ้น ในสังคมไทยกำลังสนับสนุนการท่องเที่ยวให้คนต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวสร้างรายได้ให้ประเทศ แต่สิ่งที่พบเห็นในเมืองท่องเที่ยว เช่น พัทยา ภูเก็ต เชียงใหม่ กรุงเทพฯ คือสถานบันเทิงสำหรับคนรักเพศเดียวกัน (วรรณ 2548) โดยกฎหมายไทยไม่มีบทลงโทษคนรักเพศเดียวกัน หรือเอาผิดการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ แต่ไม่มีกฎหมายยินยอมให้คนรักเพศเดียวกันสามารถแต่งงานกันได้เหมือนบางประเทศในตะวันตก ซึ่งดูเหมือนว่าในสังคมไทยค่อนข้างเป็นมิตรหรือยอมรับคนที่มีความหลากหลายทางเพศ จริงหรือ...?

บ้านดงบัง (ชื่อสมมติ) เป็นหมู่บ้านชนบทแห่งหนึ่งในภาคอีสาน แม้ไม่เก่าแก่แต่แยกตัวมาตั้งเป็นหมู่บ้านได้ กว่า 50 ปี คำว่า “ดงบัง” เป็นชื่อเรียกตามลำห้วยที่ไหลผ่านหมู่บ้าน ลำน้ำ ซึ่งเมื่อก่อนมีความอุดมสมบูรณ์ จากคำบอกเล่าของผู้สูงอายุเมื่อครั้งในอดีต “แต่ก็(สมัยก่อน) แถวนี่มีแต่ป่า ต้นไม้สูงท่วมฟ้า ผู้ใดเข้ามาหาของป่า มาจับปลาในนี้ตอนกลางคืน(กลางวัน) ยังต้องเอาไฟแยง(ส่อง)มันมืดหลาย ย่อนต้นไม้บังแสงหมด “ เมื่อมีการสร้างทางรถไฟสายขอนแก่น-หนองคาย ทำให้มีการตัดต้นไม้ขนาดใหญ่ ไปทำไม้หมอนรองทางรถไฟ พื้นที่ที่เคยเป็นป่ามีดครีมีจึงโล่งแจ้ง พร้อมกับมีผู้คนจากต่างพื้นที่ต่างจังหวัด อพยพมาทำงานก่อสร้างทางรถไฟ และมาจับจองที่ดินทำมาหากินจนกลายมาเป็นหมู่บ้านในปัจจุบัน แม้เป็นคน

จากหลายจังหวัดมาอยู่รวมกัน แต่เป็นคนอีสาน จึงยังคงมีวัฒนธรรมประเพณี งานบุญ (ฮีต 12) ไว้เหมือนชุมชนอื่น

โดยทั่วไปคนในหมู่บ้านมีอาชีพร่อนหรืองานยามว่างจากงานหลักคือ ทำนาพอมีข้าวกิน อาชีพหลักคือทำไร่อ้อยไร่มันสำปะหลังขายให้โรงงาน โดยว่าจ้างคนอื่นที่ไม่มีที่ดินทำ จาก การเปลี่ยนแปลงของกระแสเศรษฐกิจธุรกิจระบบทุนนิยม ทำให้หมู่บ้านชนบทอีสานแห่งนี้มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมหลายด้าน และเกิดปรากฏการณ์หนึ่งที่น่าสนใจ แต่ไม่ค่อยมีใครในชุมชนพูดถึง หลีกเสี่ยงที่จะพูดถึงด้วยความกระอักกระอ่วนใจ หลายคนทำเหมือนไม่สนใจ บางคนเกิดความขัดแย้งต่อต้าน เขี่ยดหยาบประณาม คือ การที่วัยรุ่นชายในหมู่บ้านมีพฤติกรรมทางเพศรักผู้หญิงและกะเทย จาก 1 คน 1 คู่ เพิ่มขึ้นเป็น 11 คน 11 คู่ ในปัจจุบัน และยังสลับสับเปลี่ยนไปมาระหว่างกะเทยและผู้หญิง ครองคู่อยู่ด้วยกันเช่นนี้ในหมู่บ้านอย่างไม่สนใจฟ้าดิน ไม่สนใจสายตาจับจ้องจากคนในชุมชน ซึ่งมองว่าเป็นวัยรุ่นวัยคะนองอยากรู้อยากลอง ลอกเลียนแบบกัน สักวันคงเลิกกันไปเอง ...!? เป็นเพราะวัยจริงหรือ ที่ทำให้เกิดพฤติกรรม “ยอดชาย” ในหมู่บ้านแห่งนี้

งานวิจัยนี้นำเสนอกรณีตัวอย่าง พฤติกรรมทางเพศที่แตกต่างของวัยรุ่นชายที่รักร่วมเพศกับผู้หญิงและกะเทย ในหมู่บ้านชนบทเล็กๆ ท่ามกลางแรงกดดันและมุมมองที่ขัดแย้งจากคนในครอบครัวและชุมชน ผ่านเรื่องราวประวัติชีวิตของวัยรุ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจความคิด ความเชื่อ ค่านิยมทางเพศ หรือสิ่งที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศดังกล่าว ผลกระทบหรือปัญหาที่เกิดขึ้นจากความแตกต่างและความขัดแย้งของพฤติกรรมทางเพศนั้น โดยมีคำถามวิจัยที่สำคัญคือ วัยรุ่นชายเขามีความคิดความเชื่อ มีค่านิยมทางเพศอย่างไร มีสิ่งใดสนับสนุนหรือก่อให้เกิดพฤติกรรมดังกล่าวอย่างไร เกิดปัญหาหรือผลกระทบอย่างไรบ้าง และเขามีวิธีการจัดการอย่างไร

เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกจากกลุ่มวัยรุ่นชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศกับผู้หญิงและกะเทย วัยรุ่นทั่วไป คนในครอบครัว ญาติพี่น้อง รวมทั้งคนในชุมชน เกิดจากการทำงานเชิงรุกโดยผู้ศึกษาได้รับผิดชอบงานวัยรุ่นและรับผิดชอบดูแลหมู่บ้านแห่งนี้มานาน มองเห็นรู้จักวัยรุ่นกลุ่มนี้ตั้งแต่ยังเป็นเด็ก สนับสนุนคั่นเคยจนได้รับคำแนะนำชื่อว่า “เจ้เปิ้ล” หรือ “แม่ใหญ่เปิ้ล” วิธีการเก็บข้อมูลไม่เป็นทางการ เดินเข้าหมู่บ้านเจอกันก็คุยกันซักถาม ในวงข้าวบ้าง วงเหล้าบ้าง (แต่ไม่ดื่ม) ในวงไฟบ้าง จึงไม่ได้ทำการบันทึกข้อมูลในเวลานั้น แต่กลับมาบันทึกข้อมูลที่ได้ในภายหลัง และทำการสอบถามข้อมูลนั้นกลับไปยังผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มเป็นระยะๆ จนได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ นำมาวิเคราะห์ตีความเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นความจริงที่สุด

ในการนำเสนอแบ่งเสนอออกเป็น 5 ส่วนคือ ในส่วนแรก กล่าวถึงสภาพบริบทของชุมชนในด้านต่างๆ ส่วนที่สอง กล่าวถึงวิถีชีวิตวัยรุ่นและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ส่วนที่สาม กล่าวถึงความคิดความเชื่อ ค่านิยมทางเพศ และผลกระทบ ผ่านเรื่องราวกรณีตัวอย่างประวัติชีวิตวัยรุ่นชายที่มีคนรักเป็นผู้หญิงและกะเทย ส่วนที่สี่ วิเคราะห์ข้อมูลจากเรื่องราวชีวิตวัยรุ่นชายดังกล่าว ส่วนที่ห้า บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ส่วนที่หนึ่ง

บริบทชุมชนบ้านดงบัง¹

บ้านดงบัง เป็นหมู่บ้านเล็กๆ (140 หลังคาเรือน) ตั้งอยู่ติดชายแดนของอำเภอ การคมนาคมค่อนข้างสะดวกมีถนนลาดยางตัดผ่านหมู่บ้าน ถึงแม้จะไม่มีรถโดยสารประจำทาง แต่ชาวบ้านเกือบทุกหลังคาเรือนจะมีรถจักรยานยนต์ใช้ในการเดินทาง การตั้งบ้านเรือนจะปลูกบ้านยาวไปตามสองข้างถนน พื้นที่หมู่บ้านเป็นที่เนินสูงสลับที่ลุ่ม คล้ายภูเขาเล็กๆ สลับซ้อนกัน ซึ่งเดิมเคยเป็นป่าอุดมสมบูรณ์ แต่ปัจจุบันมีสภาพเป็นดินทรายร้อนระอุเมื่อถูกแดดเผา แม้มีลำห้วยไหลผ่านหมู่บ้าน แต่เมื่อถึงหน้าแล้งกลับแห้งขอดไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ เนื่องจากมีการตัดไม้แผ้วถางป่า เพื่อปลูกพืชไร่อ้อยและมันสำปะหลังส่งเข้าโรงงานมาหลายสิบปี ในส่วนพื้นที่ลุ่มพอกักเก็บน้ำได้จึงปลูกข้าวไว้พอกินในครอบครัว แม้คนรุ่นใหม่จะเข้าไปทำงานรับจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม แต่ในช่วงฤดูการทำไร่ทำนาคนในชุมชนส่วนใหญ่จะไปใช้เวลาอยู่ในไร่ นา มีเพียงผู้เฒ่าและเด็กเล็กๆ อยู่เฝ้าบ้าน ในชุมชนมีสิ่งอำนวยความสะดวกพอสมควร มีไฟฟ้าใช้ทุกบ้าน และมีระบบน้ำประปาหมู่บ้านซึ่งต่อท่อมาจากฝายกั้นน้ำ ลำห้วยคำมิด จึงมักมีปัญหาในช่วงหน้าแล้ง ต้องประหยัดใช้น้ำประปาเพราะจะเปิดน้ำเป็นเวลา น้ำดื่มชาวบ้านต้องซื้อน้ำถังกิโลเนื่องจากฝุนละอองจากโรงงานอุตสาหกรรม ทำให้ไม่สามารถรองรับน้ำฝนมาดื่มได้

แม้เป็นหมู่บ้านตั้งใหม่ได้ไม่นาน แต่คนเฒ่าคนแก่ผู้ก่อตั้งบ้านและคนในชุมชนส่วนใหญ่ยังให้ความเคารพศรัทธาผีปู่ย่า ตายาย ผีตาแฮก ผีบ้านผีเรือน จากกิจกรรมเลี้ยงผี ไหว้ผีที่มีอยู่ในวัฒนธรรมดั้งเดิมของคนอีสาน ทุกวันพระจะมีการนำดอกไม้ ธูปเทียน มากราบไหว้ศาลปู่ตาในหมู่บ้าน นอกจากนั้นยังมีการกล่าวถึงสิ่งที่ไม่ได้ว่าเป็นการกระทำของญาติ ผี ปอบ หรือสิ่งที่มองไม่เห็น ซึ่งในชุมชนจะมีผู้สูงอายุที่มีหน้าที่เป็นหมอธรรม ประกอบพิธีกรรมแบบพราหมณ์ หรือติดต่อกับผีต่างๆ แต่งแก้สะเดาะห์เคราะห์ เป็นที่นับถือของคนในหมู่บ้าน นอกจากนี้ยังมี วัด เป็นสถานที่หนึ่งซึ่งชาวบ้านจะเข้าไปทำบุญตักบาตรทุกวันพระ และในช่วงเข้าพรรษาจะมีคนเข้าไปถือศีลภาวนา นุ่งขาวห่มขาวอยู่วัด โดยมีพระภิกษุที่เป็นคนในหมู่บ้าน 2 รูป แม้ว่างานบุญต่างๆ จะมีคนรุ่นใหม่มาร่วมน้อย แต่ยังคงวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมไว้ รวมถึงการเคารพนับถือผู้เฒ่าผู้แก่ ในการขอความเห็นชอบทำกิจกรรมต่างๆ หรือต้องตัดสินใจเรื่องใหญ่ๆ เช่น การไปสูขอสาว การว่าความทะเลาะวิวาท การหย่าร้างกันของสามีภรรยา การออกลูก การทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน การก่อสร้างศาลาเอนกประสงค์ เป็นต้น

คนในชุมชนบ้านดงบัง ยังคงอยู่รวมกันเป็นครอบครัวขยาย มีพ่อแม่ ลูก อยู่ร่วมกับปู่ย่า ตายาย แม้บางครั้งครอบครัวจะแยกบ้านแต่ยังปลูกบ้านอยู่ใกล้ชิดกัน เป็นญาติพี่น้องกันเป็นส่วนใหญ่ โดยมีต้นตระกูลใหญ่ ๆ ที่อพยพมาตั้งบ้าน จากจังหวัดหนองคาย ยโสธร กาฬสินธุ์ สกลนคร 5 ตระกูล ดังนั้นผู้นำชุมชน ไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่บ้าน อบต. อสม. หรือคณะกรรมการ

¹ ชื่อสถานที่และบุคคลทุกชื่อในงานวิจัยชิ้นนี้ ล้วนเป็นนามสมมติ

ต่างๆ จึงประกอบด้วยคนจากตระกูลเหล่านี้เป็นส่วนใหญ่ และมักจะสืบเชื้อสายผู้นำชุมชนสู่คนรุ่นหลังด้วยสายเครือญาติ ซึ่งมีการเกี่ยวดองแต่งงานกัน จนกลืนกลายเป็นญาติพี่น้องกันเกือบทั้งหมู่บ้าน ดังนั้นเมื่อมีเรื่องทะเลาะวิวาทหรือเรื่องไม่ดีเกิดขึ้นในหมู่บ้าน จึงไม่เคยต้องฟ้องร้องกันถึงชั้นโรงศาล สามารถจัดการคลี่คลายกันเองได้ในชุมชน โดยมีตุลาการหมู่บ้านเป็นผู้เฒ่าผู้แก่ ในแต่ละตระกูลมาพูดคุยกัน ด้วยความเป็นเครือญาติกัน คนในชุมชนส่วนใหญ่จึงให้ความช่วยเหลือ เอื้อเฟื้อกันค่อนข้างดี เวลาว่างแม่บ้านก็จะทำอาหารมากินข้าวกลางวันด้วยกัน เอาลูกหลานมาเล่นมาเลี้ยงช่วยกัน

เด็กเยาวชนในหมู่บ้านจึงรู้จักสนิทสนมเป็นเพื่อนกันมาตั้งแต่เล็ก ๆ และไม่มีการแต่งงานกันเองของคนในหมู่บ้าน มีเรื่องมีข่าวอะไรเกิดขึ้นในหมู่บ้าน ชาวบ้านจะรับรู้ด้วยกัน ช่วยกันแก้ไขปัญหา เช่น ใครที่ไม่ได้ทำนา เนื่องจากน้ำท่วมข้าวหรือแล้งมาก ชาวบ้านก็จะช่วยกันทอดผ้าป่าเอาข้าวเปลือกไปให้ ใครเจ็บป่วยไม่สบายก็แวะเวียนไปเยี่ยมดูแล เอาอาหารดีๆ ไปให้กิน เอายาไปฝาก แต่มีความขัดแย้งกันบ้างในบางเวลาของแต่ละตระกูลใหญ่ได้แก่ ในช่วงมีการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านหรือ อบต. เนื่องจากต่างฝ่ายต่างส่งตัวแทนของตระกูลตนเองลงแข่งขัน เป็นผลให้มีการแบ่งพรรคแบ่งพวกกันในหมู่บ้านอย่างรุนแรงในช่วงนั้น

ส่วนที่สอง

วิถีชีวิตวัยรุ่น ... ยุคก่อน... ยุคกลาง... ยุคใหม่

ยุคก่อน....แต่ก็แต่ก่อน เป็นเด็กน้อยจนเป็นป่าว บ่ได้ไปหาเล่นหาเที่ยว มีแต่ไปเฮ็ดไร่เฮ็ดนา เลี้ยงวัวเลี้ยงน้อง ช่วยงานพ่อแม่แต่น้อยเท่าไรใหญ่ เรียนหนังสืออยู่วัดบ้านเฮานี้ละฮอดป.4 บ่ได้ไปเรียนทางอื่นดอก มันไปยากแต่ก็ถนอมมันบ่มี มีแต่ทางวัวย่างเป็นทางป่องน้อยๆ ไปไสมาไสต้องย่างเอา ผู้ป่าวบ้านเฮาสีไปเล่นสาวไปเอาบุญบ้านอื่น ย่างไปแต่เข้าฮอดคำ ทางแต่ก็มันไกล แต่ยามเป็นบุญ ผู้ป่าวผู้สาวไปม่วนกันอยู่วัด บ่มีดอกวงดนตรีหมอลำซึ่งให้คนตีกัน มีแต่เล่นม่วนกัน เปาแคนตีพิณ มีหมอลำกลอนฟ้อนกันก็ม่วนหลาย.....กว่าสิได้เมียอย่างข้ามโห่งจนทางเป็นโสก ไปแล้วได้ว่านาเขาคราวเดียว พ่อแม่เขาสิฮ้าย ถ้าว่ามักกันแล้ว ให้พ่อแม่ไปว่ากัน จุงว้จุงควายไปขอกันมาโลด มาช่วยกันเฮ็ดนา แต่ถ้าผู้สาวเขาบ่มี ก็ไม่ได้เมีย... โอ้ย..บ่มีดอกซุมกะเทย บ่เคยเห็นบ่เคยได้ยิน มาเห็นมาได้ยินตอนเฒ่านี้ละ....

คำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่ (หลานชายมีคนรักเป็นผู้หญิงและกะเทย) ที่มาอยู่มาตั้งบ้านแปลงเมืองในสมัยแรกๆ ถึงความเป็นอยู่วิถีชีวิตตั้งแต่วัยเด็ก สู้วัยรุ่น และมีครอบครัว ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแต่เดิมนั้น คนในครอบครัวจะอยู่ร่วมกัน พ่อแม่ลูกช่วยกันทำงาน โดยเป็นการทำเกษตรเก็บผลผลิตรวมเพื่อทุกคนในครอบครัว วัยรุ่นไม่ค่อยได้ออกไปนอกหมู่บ้านเนื่องจากการคมนาคมไม่สะดวก และต้องทำงานช่วยในครอบครัว มีโอกาสพบเพื่อนต่างเพศเพียงช่วงเวลามีงานเทศกาลงานบุญประเพณีตามหมู่บ้านต่างๆ และในอดีตไม่มีประวัติการเบี่ยงเบนทางเพศของคนในชุมชน อาจเกิดจากการเป็นสังคมชนบทที่มีความเชื่อทางเพศหลักคือ ชายหญิงเท่านั้น และการไม่ได้สัมผัสวัฒนธรรมสังคมเมืองจากภายนอก จึงทำให้ไม่มีข้อมูลดังกล่าว

ยุคกลาง...เป็นเด็กน้อยต้องช่วยงานพ่อแม่ เลี้ยงน้อง ทำงานบ้าน เรียนหนังสืออยู่โรงเรียนบ้านเรา จนถึง ป.6 ไปโรงเรียนก็ต้องไปขุดดิน ปลูกต้นไม้ สร้างโรงเรียน ตอนนั้นเพิ่งสร้างโรงเรียน ชาวบ้านก็มาช่วยกัน ไม่ค่อยได้เรียน แต่ก็อ่านออกเขียนได้ พอจบป. 6 ต้องไปเรียนต่อ มศ.3 อยู่ในตลาด มีอยู่โรงเรียนเดียว ซ้ำจักรยานไปแต่เช้า ไม่มีรถรับส่งเหมือนทุกวันนี้....ตอนนั้นมีถนนเข้ามาในหมู่บ้านแล้ว ไทบ้านเริ่มส่งลูกไปเรียนต่อข้างนอก พ่อแม่อยากให้ลูกเป็นเจ้าของคนขายคน ตอนนั้นมีแต่พวกผู้หญิงไปเรียนกัน แม่กับเพื่อนไปเรียนด้วยกัน 6-7 คน พวกผู้ชายเขาไม่ค่อยชอบเรียน ชอบทำอะไรทำนา เวลาเป็นบุญเป็นงานก็มีหมอลำ หนึ่งกลางแปลง พ่อแม่ก็พาหอบเสื้อไปดูอยู่วัด พวกผู้ปาวก็พากันร่ำวง กินเหล้าเมาเม่วน บ่มีตีกัน.....แม่เรียนจบ มศ.3 ยังไม่มีผู้ปาวเลย เคียดหลายถ้ามีผู้ปาวมาคุยมาจีบ ยามผู้ปาวมาเล่นก็มาหาอยู่บ้าน ถ้าคนไหนเราไม่ชอบก็ไม่พูดด้วย ให้พ่อแม่ไล่มันหนีพ่อ เขาเป็นคนค้าขายในเมือง เจอกันตอนแม่ทำงานเป็นครูแล้ว ไปเที่ยวในเมืองกับเพื่อน ไปมาหาสู่กันหลายปี กว่าจะแต่งงานกัน ตอนนั้นแต่ง 30,000 บาท แต่งหลายนะ....ตอนไปเรียนครูต่อในเมืองขอนแก่นก็เคยเห็นกะเทย เคยได้ยินผู้ชายเอากะเทยเป็นเมีย แต่บ้านเฮา ไม่มีดอก มาเป็นสมัยนี้ละ....

คำบอกเล่าของคุณครูในหมู่บ้าน ซึ่งเป็นคนยุคกลางที่หมู่บ้านเริ่มมีถนนตัดผ่านเข้ามา พร้อมกับความเจริญด้านอื่น เช่น มีไฟฟ้า มีระบบน้ำประปา การศึกษา (มีลูกชายเคยที่มีคนรักเป็นกะเทย ปัจจุบันมีคนรักเป็นผู้หญิง) ทำให้เห็นการติดต่อสื่อสารกับสังคมเมืองภายนอก ชุมชน จากการที่คนในชุมชนเริ่มเข้าไปเรียนในเมือง พบเห็นและรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่หลากหลายมากขึ้น แต่การคบหาเพื่อนต่างเพศในยุคกลางยังมีข้อจำกัดในด้านวัฒนธรรม ประเพณีเดิมอยู่ ไม่อิสระเสรีเหมือนวัยรุ่นสมัยใหม่ ที่สามารถคบหาเพื่อนต่างเพศอย่างเปิดเผย

ยุคใหม่...วัยรุ่นในหมู่บ้านแห่งนี้ส่วนใหญ่เป็นผู้ชายมากกว่าผู้หญิงเท่าตัว ซึ่งวิถีชีวิตของวัยรุ่นยุคนี้แตกต่างจากเดิมมาก และวิถีวัยรุ่นหญิงกับชายยังแตกต่างกันอีกด้วย โดยวัยรุ่นหญิงส่วนมากจะรักเรียน พ่อแม่จะส่งเรียนในเมืองในตลาดมากกว่าจะเรียนในหมู่บ้านซึ่งมีรถรับส่ง และถ้าใครเรียนดีจะได้ส่งเสียให้เรียนสูงๆ ระดับอนุปริญญาหรือปริญญา ตอนเข้าไปโรงเรียนตอนเย็นอยู่บ้านช่วยงานบ้านหรือทำการบ้านอ่านหนังสือ วันหยุดจะถูกให้อยู่เฝ้าบ้านทำงานบ้าน ไม่ค่อยได้ไปเที่ยวเล่นตามความเชื่อของพ่อแม่ที่เด็กผู้หญิงต้องอยู่เฝ้าเฝ้าเรือน แต่ก็ต้องมีสละความสะอาดในการเฝ้าเรือนทั้งวิธีดี ที่วี โทรศัพท์มือถือ บางบ้านมีคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต วงเวียนชีวิตแตกต่างจากวัยรุ่นชาย โดยเด็กวัยรุ่นชายจะมีอิสระในการดำเนินชีวิตมากกว่า ด้วยรถจักรยานยนต์ส่วนตัว เรียกว่าขับรถเป็นตั้งแต่ประถมพอขึ้นมัธยมพ่อแม่ก็ซื้อรถให้ ส่วนใหญ่จึงไม่ค่อยรักเรียนแต่รักเพื่อนมาก ตอนเข้าสายๆ ค่อยไปเรียนตอนเย็นแะเล่นกับเพื่อนก่อนเข้าบ้าน วันหยุดขี่รถไปหาเพื่อน ไปหาจีบสาวๆ ไปเที่ยวงานบุญกลางคินบ้านนั้นบ้านนี้ได้ เริ่มลองบุหรี่ยี่ห้อเบียร์และสนใจเรื่องเพศสัมพันธ์ตั้งแต่มัธยมต้น

ดังนั้นวัยรุ่นในหมู่บ้านนี้จึงจบการศึกษาเพียงมัธยมต้นหรือสูงสุดเพียงสายอาชีพ หลังจากนั้นก็ออกมารับจ้างในพื้นที่ข้างต่างจังหวัดบ้างตามเพื่อนชักชวน โดยคนวัยรุ่นวัยแรงงานมีอาชีพหลัก คือ รับจ้างโรงงาน ซึ่งการรับจ้างโรงงานมี 2 รูปแบบ แบบแรกเป็นการเข้าทำงานเป็นกะเข้ากะป้ายสลับกัน และมีการทำงานล่วงเวลาในช่วงเร่งการผลิตของโรงงาน ดังนั้นคนงานในกลุ่มนี้จึงไม่ค่อยอยู่บ้านหรือหากอยู่บ้านก็จะนอนพักผ่อน เพื่อเข้าทำงานในกะเวลาต่อไป รูปแบบที่สอง คือพวกรับเหมาหรือรับจ้างโรงงานออกมาทำงาน ข้างนอก เช่น ใถไรร้อยรับเหมาตัดอ้อย ขนส่งอ้อยหรือขึ้นอ้อยเข้าโรงงาน แม้ไม่ต้องทำงานในโรงงานและไม่ต้องทำงานเป็นกะเวลา แต่ต้องไปทำงานแต่เช้าตรู่ เลิกงานค่ำมืดเพื่อให้งานที่รับเหมามาเสร็จตามเวลาที่โรงงานกำหนด คนงานกลุ่มนี้ส่วนใหญ่วัยรุ่นชายในหมู่บ้านจะอยู่ในกลุ่มงานรับเหมา เนื่องจากมีความอิสระของเวลามากกว่า แม้ว่าหมู่บ้านแห่งนี้จะมีวัยรุ่นชายมากแต่ไม่ค่อยมีเรื่องทะเลาะตีกัน เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นญาติ พี่น้องกัน จะโดนวัยรุ่นบ้านอื่นตีมากกว่าเพราะไปไหนไปกันกลุ่มใหญ่ ทำหายกลุ่มอื่นๆ (กวนอ้อย) วัยรุ่นชายมีกิจกรรมร่วมกันในวันหยุด เช่น ไปเที่ยวจีบสาว ไปกินปลาเผา ไปยิงนกหนู กินเหล้า ซึ่งในส่วนต่อไปจะได้แสดงให้เห็นวิถีชีวิตวัยรุ่นผ่านประวัติชีวิตวัยรุ่นที่น่าสนใจ 2 คน

ส่วนที่สาม

ไฉ่ยอตชาย... (ประวัติชีวิต วัยรุ่นชายที่มีคนรักเป็นผู้หญิงและกะเทย)

ยอตชายคนแรก นายชัย (ชื่อสมมติ) อายุ 20 ปี เป็นบุตรชายคนสุดท้ายที่รักของพ่อกอง (ชื่อสมมติ) และแม่น้อย (ชื่อสมมติ) มีพี่ชายร่วมท้องเดียวกันชื่อนายโชค (ชื่อสมมติ) กับนายเปี้ยว (ชื่อสมมติ) ครอบครัวของพ่อกองแม่น้อย เป็นส่วนหนึ่งของตระกูลใหญ่ในหมู่บ้านซึ่งอพยพมาจากจังหวัดสกลนครในช่วงก่อสร้างทางรถไฟเมื่อ 50 ปีก่อน แต่เนื่องจากปู่ย่าตายวดมีลูกหลานหลายคน มรดกสำหรับพ่อกองแม่น้อย ที่มีอยู่คือที่ดินที่ปลูกบ้านอยู่อาศัยเท่านั้น ทำให้ครอบครัวต้องอาศัยการรับจ้างทำนาของคนอื่นแบ่งปันข้าวมากิน และรับจ้างทั่วไปนอกฤดูทำนาเพื่อใช้จ่ายในครอบครัว

บ้านที่อยู่อาศัยอยู่ติดๆ กันไปกับญาติพี่น้องตระกูลเดียวกัน บ้านปูนซึ่งสร้างไว้หลายปี พ่ออยู่ได้กับหลังคาสังกะสีเก่าๆ กันแดดกันฝน มีห้องนอนเพียงห้องเดียวสำหรับพ่อแม่ ส่วนลูกชายทั้งสามต้องนอนกางมุ้งอยู่กลางบ้านซึ่งเป็นห้องโล่ง โดยเป็นพื้นที่สำหรับพักผ่อน ดูทีวี กินข้าว ห้องน้ำห้องครัวต่อสังกะสีเพปูนยื่นยาวออกไปนอกตัวบ้าน ภายในบ้านมีการจัดวางของ เสื้อผ้า ตามประสาคนไม่ค่อยอยู่บ้าน เพราะต้องไปทำงานรับจ้างหมดทุกคนตั้งแต่เช้ายันค่ำและไม่มีลูกสาว ทำให้ลูกชายทั้งสามต้องทำงานบ้านช่วยพ่อแม่ตั้งแต่เล็กๆ การทำกับข้าว เป็นหน้าที่ของลูกชาย คนโต การเก็บกวาดทำความสะอาดบ้าน เป็นหน้าที่ของลูกชายคนรอง การซักผ้ารีดผ้ารับผิดชอบของใครของมัน ส่วนแม่จะดูแลส่วนของพ่อด้วย ดังนั้นคนที่สบายที่สุดคือ น้องชายคนเล็ก นายชัย

ในช่วงเวลาที่ลำบาก ตอนนายชัยยังเป็นเด็กเล็กพ่อแม่ฐานะยากจน ไม่มีที่ดินทำมาหากิน ทำให้ได้เล่าเรียนหนังสือแค่ ป.6 และออกมาช่วยพ่อแม่รับจ้างทำงานเลี้ยงตัวเองและครอบครัว ชัยมีอาชีพรับจ้างทำงานทั่วไป เช่น รับจ้างทำนา ตัดอ้อย ขึ้นอ้อย ขับรถบรรทุกอ้อย รับจ้างทำไร่มันสำปะหลัง ก่อสร้าง ทำได้ทุกอย่างไม่เลือกงานแต่เลือกเงินที่ได้ค่าจ้างแพง แม้จะได้เงินจากการทำงานด้วยความขยันแต่ไม่มีเงินเหลือเก็บ ไม่ได้ร่ำรวยขึ้นเนื่องจากพ่อกองและแม่น้อยติดเหล้า กินเหล้าทุกวันตอนเย็น และเล่นการพนันเป็นประจำมั่วว้างจากงาน ทำให้มีการทะเลาะเบาะแว้งกันในครอบครัวบ่อยๆ ลูกชายทั้งสามแม้จะทำงานแบ่งเบาภาระในบ้านได้บ้าง แต่ก็ไม่มีเงินเก็บ เพราะติดเพื่อนพากันไปเที่ยวกินเหล้าทุกครั้งที่ได้รับเงินมา บ้านหลังนี้จึงเป็นสถานที่รวมพลคนกินเหล้าของวัยรุ่นใหญ่ในหมู่บ้านและเพื่อนจากหมู่บ้านอื่นๆ นี่คือจุดเริ่มต้นของการพบกันของเขากับเขา และเขากับเธอ

2 ปี ก่อน ชัย น้องชายหัวแก้วหัวแหวนของพ่อแม่ ขอขใจพ่อแม่ไปกับเพื่อนเพื่อไปรับจ้างก่อสร้างที่กรุงเทพ ด้วยความคึกคะนองตามประสาวัยรุ่นที่ติดเพื่อน และเธอคนนั้นที่เคยพบกันครั้งก่อน น้องฝ่าย (ชื่อสมมติ) สาวน้อยอายุ 14 ปี จากหมู่บ้านใกล้เคียงซึ่งเป็นเพื่อนของเพื่อนของชัย ทั้งคู่คบหาชอบพอกัน ไปมาหาสู่กันจนเรียกได้ว่าเป็นแฟนในเวลาไม่นานท่ามกลางเสียงคัดค้านของพ่อแม่ทั้งฝ่ายหญิงและชาย แต่ด้วยความรักอันรุนแรงของวัยรุ่นและ

ความดี เอาแต่ใจของทั้งคู่ จึงจู้จี้ไว้ไม่ไหว พ่อแม่ได้แต่ปล่อยเลยตามเลย ทั้งสองคนอยู่ร่วมกันเหมือนสามีภรรยาในบ้านของชัยโดยไม่ต้องผ่านพิธีแต่งงาน เมื่อชัยตัดสินใจไปทำงานรับจ้างในกรุงเทพ ฝ่ายจึงได้ติดตามไปด้วยกัน เขาและเธออยู่ด้วยกันอย่างสงบสุขในเมืองกรุงจนไม่ส่งข่าวคราวให้พ่อแม่ พี่น้องได้รับรู้ ตลอด 2 ปี ไฟที่จากบ้านไปนานก็กลับมาให้พ่อแม่เป็นห่วงอีกครั้ง เมื่อเขาเลิกกับฝ่าย เพราะฝ่ายหนีไปมีแฟนใหม่ ที่สุดของความเสียใจชัยไม่ทำงานทำการเอาแต่กินเหล้าเมายา ไม่สนใจกินข้าว กินน้ำ จนร่างกายทรุดโทรม แม้พ่อแม่พี่น้องจะพยายามปลอบใจ แต่รักครั้งแรก ทำให้โลกทั้งโลกพังทลายลงสำหรับชัย และเขาหรือเธอคนนั้นเข้ามาทำให้โลกของชัยหมุนกลับด้าน

บอม (ชื่อสมมติ) ชายไทยเมื่อแรกเกิด จากอีกหมู่บ้าน ที่มักมาวนเวียนมากินเหล้าสังสรรค์กับวัยรุ่นในหมู่บ้านเป็นประจำ แต่เดิมนั้น บอม เป็นคนรักเพศเดียวกันกับเพื่อนในหมู่บ้านของชัย เมื่อคนรักแต่งงานกับผู้หญิงคนหนึ่ง บอมจึงถูกทอดทิ้งแต่ยังมาวนเวียนคบหากับวัยรุ่นชายในหมู่บ้านนี้ ด้วยความคุ้นเคย บอมปัจจุบันเป็นผู้หญิงไม่แท้ แม้มีร่างกายสูงใหญ่เหมือนชาย แต่ไฝมยาวสลวย ผิวขาวอวบอวลไปด้วยน้ำหอม และครีมบำรุงผิว ใบหน้าถูกเครื่องสำอางแต่งแต้มจนมองไกลๆ คล้ายผู้หญิง แต่งตัวเหมือนหญิง และที่สำคัญจิตใจเขาเป็นผู้หญิง ชาวบ้านเรียกเขาว่า กะเทย ด้วยความที่เคยเป็นเพื่อนกันมาก่อนจึงไม่ยากหากจะใกล้ชิดกัน ทั้งสองคนไปไหนมาไหนด้วยกันบ่อยๆ จนเพื่อนๆ และชาวบ้านรู้สึกผิดปกติ และคนที่รับความจริงนี้ไม่ได้คือพ่อแม่ของชัย ทำให้เกิดเรื่องทะเลาะกันอย่างรุนแรง เพราะชัยเอาบอมเข้ามานอนในบ้านด้วยกัน แม้ว่าพ่อกองแม่หน่อย จะเคยรู้จักบอมมาก่อน และเคยเห็นลูกชายคนอื่นมีเมียเป็นกะเทย แต่ก็รู้สึกรับไม่ได้หากเรื่องนี้เกิดขึ้นกับลูกชายที่แกร่งยั้ง จึงไล่บอมออกจากบ้านพร้อมกับชัยด้วยความโกรธแค้นและเสียใจ ชัยพาบอมกลับไปทำงานที่เดิมในกรุงเทพ และอยู่ด้วยกันเหมือนสามีภรรยาปกติ ตลอด 2 ปีที่หายเจียบไป โดยไม่กลับมาเยี่ยมเยียนพ่อแม่อีกเลย

แต่เนื่องจาก แม่หน่อยได้รับอุบัติเหตุ ทำให้ต้องผ่าตัดสมองและเป็นอัมพาตครึ่งซีก พี่ชายจึงส่งข่าวให้น้องชายมาเยี่ยมอาการป่วยของแม่ ด้วยความรักอันมั่นคงต่อกัน ความรักไม่แบ่งชั้นวรรณะ ความรักไม่แบ่งแยกเพศพันธุ์ เขาทั้งสองจึงได้กลับมาครองคู่อยู่ด้วยกันในหมู่บ้านอีกครั้ง ชัย ตัดสินใจไม่ไปทำงานต่างถิ่น มารับจ้างทำงานรายวันในพื้นที่ หาเงินด้วยความขยันไปทำงานตั้งแต่เช้ากลับบ้านเย็นค่ำ เป็นพ่อบ้าน บอมทำหน้าที่แม่บ้าน ดูแลบ้าน ทำกับข้าว ซักผ้ารีดผ้า ทำความสะอาดบ้าน และดูแลแม่หน่อยที่ป่วยทำงานไม่ได้แต่พอช่วยเหลือตัวเองได้เล็กน้อย ชัยรักบอมเหมือนหญิงชายทั่วไป เมื่อมีคนมาพูดจาไม่ดีดูถูกบอม ชัยจะโกรธมากถึงขั้นจะเข้าไป ชกต่อย “ซุมเด็กน้อยหมู่บ้านเฮ็ดให้บ้านเฮามันแล้ง ปีนี้คงจะไม่ได้กินข้าว ฝนบ่ตกเลย ตกมาฮอดทางเข้าบ้านก็เซา เพราะว่ามีซุมแม่แล้งเข้ามาอยู่ในบ้านเฮา ซุมเอาเมียกะเทยก็เป็นบ้า บ่อยากอายุผีบ้านผีเฮียน บ่มีปัญญาหาเมีย ขี้ฮ้ายหลาย ” คำพูดของเพื่อนบ้าน ซึ่งเป็นญาติทำให้ชัยโกรธ จนเกือบมีการทะเลาะวิวาท แต่พี่ชายห้ามไว้ และยังมีผู้ชายมาพูดจาขี้บหยอกล้อบอม ชัยจะรู้สึก ไม่พอใจ หึงหวง ถึงขั้น

ห้ามไม่ให้บอมไปไหนคนเดียว และห้ามพูดคุยกับผู้ชาย แม้ว่าพ่อแม่พี่น้องจะมองว่าความรักของพวกเขาเป็นเรื่องผิดปกติ รับไม่ได้แต่ก็ยากเกินจะไปห้ามปราม กลืนไม่เข้าคายไม่ออกพูดไม่ได้ เหมือนน้ำท่วมปาก เนื่องจากกลัวชัยโกรธและหนีออกจากบ้านไปอีก ทำได้แค่แอบมองและวิพากษ์วิจารณ์ลับหลัง

“มันเป็นบ้า ทำอะไรแปลกๆ ผิดปกติ คนในบ้านบ่มีใ้เฒ่าแก่มัน มันบ่คิดว่าพ่อแม่อยากอายุ คนอื่นเข้าได้ บ่อยากเว้านำมันหลาย เตี่ยวมันกะเสียดึงกัน หนีไปอีก จักหนอยมันอาจเสียดึงกันก็ได้”

พอระบายความอัดอั้นตันใจ เมื่อมีคำถามไปรบกวนจิตใจผู้เป็นพ่อ แต่ยังคงหวังว่าสักวันลูกชายจะสามารถกลับไปเป็นชายปกติเหมือนเดิมได้ เช่นเดียวกับพี่ชายที่คิดว่าเป็นความสนุกของวัยรุ่น

“น้องคงอยากลองของแปลก คิดสนุกก็กะนองไปชั่วเวลาหนึ่งเท่านั้น อีกไม่นานก็คงเลิกๆกันไป เหมือนคนอื่นที่เคยมีเมียกะเทยแล้วก็เลิกกัน ไปแต่งงานกับผู้หญิงอยู่ดี แต่ไม่อยากจะทะเลาะกับน้อง ให้น้องไปไกลๆอีก หนดูกันไปไม่พูด แต่ก็รู้สึกอัดอั้นใจ ...เวลาเห็นเขาในบ้าน เช่น หยอกล้อ กอดกัน”

แต่ในมุมมองของชัย ผู้ชายที่เคยรักหญิง และตอนนี้มีความรักกับชายเพศเดียวกัน แต่เป็นหญิงในสายตาของเขา ซึ่งไม่คิดว่าตนเองมีพฤติกรรมที่ผิดปกติตั้งเช่นคนอื่นดูถูก และยังเปรียบเทียบคุณค่าคุณความดีของผู้หญิงในสายตาของเขากับผู้หญิงทั่วไปในสังคม ให้เห็นว่าไม่แตกต่างกัน ผู้หญิงของเขาสามารถทำหน้าที่ผู้หญิงได้ดี ให้ความสุขกับเขาได้ ไม่เรื่องมาก คอยเอาอกเอาใจสามีทุกอย่าง แต่ที่สำคัญคือเขารักเธอเหมือนผู้ชายรักผู้หญิงคนหนึ่ง และทั้งคู่อยู่กันด้วยความเข้าใจ แม้ว่าคนอื่นจะไม่เข้าใจความรักของเขาและเธอก็ตาม “เราเข้าใจกันดี มีแต่กับพ่อแม่ พี่น้องที่ไม่เข้าใจ ไม่พอใจ แต่ตอนนี้ก็ไม่ได้ว่าอะไร พวกคนอื่นก็มีมาว่าให้เหมือนกันแต่ผมไม่สนใจหรอก มันเป็นเรื่องของผม ถ้าใครมันพูดมากเตี่ยวมันโดน.... ผมไม่ได้ไปทำความเดือดร้อนให้ใคร ผมก็อยู่ของผม ...ผมไม่ได้ผิดปกติอะไรก็เป็นผู้ชาย ไม่ได้เป็นเกย์เป็นตุ๊ด ใครจะว่าผมบ้าก็ช่างเขา..” แต่ในที่สุดแห่งความสัมพันธ์นี้ชัยเองไม่สามารถบอกได้ว่า จะเกิดอะไรขึ้นในอนาคต จะอยู่ด้วยกันตลอดไป หรือกลับไปอยู่กับผู้หญิงเหมือนเดิม ขอเพียงวันนี้เขาและเธอมีความสุขด้วยกันก็เพียงพอแล้ว เช่นเดียวกับความรู้สึกของบอม ผู้หญิงที่อยู่ในภาพกะเทย ซึ่งเธอรับรู้ว่าเป็นไม่ใช่ผู้หญิงจริงๆ ถึงแม้จะเคยผิดหวังในความรักกับผู้ชายมาแล้วถึง 2 ครั้ง ด้วยเหตุผลดังกล่าว แต่วันนี้เธอขอให้วันนี้มีความสุขกับชัย กับความรักครั้งนี้ ส่วนวันข้างหน้าจะเป็นอย่างไรนั้นเขาและเธอไม่อาจจะรู้ได้ “แค่วันนี้หนูอยู่กับเขาเรามีความสุขด้วยกัน วันข้างหน้าจะเป็นอย่างไร หนูไม่รู้ อาจจะทุกข์เหมือนครั้งก่อนๆมาก็ได้ มันก็เป็นอย่างนี้ละ ชีวิตกะเทยอย่างพวกหนู แค่วันนี้มีความสุขก็พอแล้ว.....”

ยอดชายคนที่ 2 นายอาร์ม (ชื่อสมมติ) อายุ 18 ปี อาร์มเป็นลูกคนสุดท้าย ของพ่อสีกับ แม่แดง (ชื่อสมมติ) ซึ่งมีลูกชายทั้งหมด 3 คน ครอบครัวของอาร์มมีฐานะ

ค่อนข้างดี มีพื้นเพเป็นตระกูลเก่าแก่ตระกูลใหญ่ในหมู่บ้านและสืบเชื้อสายผู้นำชุมชนคนแรกของหมู่บ้าน จึงมีทรัพย์สินสมบัติที่ปู้ยาตายายทิ้งไว้เป็นที่ดินจำนวนมาก พ่อสี(เขยบ้าน)มีอาชีพขายไม้ เลื่อยไม้ขาย แม่เป็นแม่บ้านและเลี้ยงวัวไว้หลายตัว พี่ชายคนโตไปทำงานต่างประเทศ ตามกระแสนิยมหวังได้เงินก้อนโต พี่ชายคนรองเป็นทหารเกณฑ์อยู่ต่างจังหวัด นานๆที่จะกลับมาเยี่ยมบ้าน อาร์มจึงเป็นลูกที่ยังอยู่บ้านกับพ่อแม่ เดิมที อาร์มเรียนสายอาชีพ อยู่วิทยาลัยเทคนิคแห่งหนึ่งในจังหวัด แต่เรียนไม่จบเนื่องจากติดเพื่อนเที่ยวไม่ไปเรียนหนังสือ กว่าพ่อแม่จะรู้ว่าลูกไม่ไปเรียนหนังสือ เมื่อทางโรงเรียนส่งหนังสือแจ้งให้ออกจากโรงเรียนมาถึงบ้าน ทำให้พ่อโกรธมากจึงไม่ส่งเสียให้อาร์มเรียนต่อ แต่ให้มาอยู่บ้านช่วยงานเลี้ยงไม้ เลี้ยงวัว ทำไร่ทำนา

ด้วยนิสัยชอบเที่ยวรักสนุก ติดเพื่อน และเอาแต่ใจของอาร์ม ยิ่งอยู่บ้านยิ่งทำให้ผู้เป็นพ่อ ไม่พอใจ เพราะนอกจากไม่ช่วยพ่อแม่ทำงานแล้ว ยังหนีไปเที่ยวกับเพื่อนเป็นประจำ บางครั้งหายไปไม่กลับบ้านหลายวัน บางครั้งพาเพื่อนไปกินเหล้าอยู่กระท่อมปลายนา จับปลาเปิดไก่ ที่พ่อแม่เลี้ยงไว้มาทำกินเลี้ยงเพื่อน อาร์มกับพ่อจึงมักมีเรื่องทะเลาะกันเกือบทุกวัน ทำให้พ่อลูกไม่ค่อยได้คุยกัน มีแต่ผู้เป็นแม่ที่อาร์มให้ความสนิทสนมพูดคุยด้วย ซึ่งแม่เองก็รักอาร์มมาก ไม่ว่าลูกจะทำผิดอย่างไร จะไม่ดุตำ ลูกจะขอเงินเท่าไร แม่ก็ให้ตามใจเสมอ ขอให้ลูกชายกลับบ้าน อย่าหายไปหลายวันโดยไม่ส่งข่าว ไม่บอกแม่ เนื่องด้วยความรักและเป็นห่วง “มันจะเอาเงินเท่าไร ฉันก็ให้ดีกว่าให้มันไปอยู่ทางอื่น ขอให้มันอยู่ให้ฉันเห็นหน้าก็พอ”

อาร์มเป็นวัยรุ่นชายที่จัดได้ว่ามีรูปร่างหน้าตาดี หุ่นสูง ผิวนขาว หน้าตาคมคาย สะอาดสะอ้าน มีลักยิ้มและเขี้ยวเสน่ห์ จึงมีเรื่องความรักเข้ามายุ่งเกี่ยวตั้งแต่สมัยเรียนมัธยมต้น ในช่วงที่เรียนหนังสือทั้งที่ไม่มีโทรศัพท์มือถือ แต่มักจะมีหญิงสาวมาหาที่บ้านไม่ขาดสาย ซึ่งพ่อแม่มิ่ว่าอะไร เพราะผู้หญิงเขาเป็นฝ่ายมาเอง แต่ถ้าคำมิดจะให้กลับบ้าน อาร์มจึงมีแฟนหลายคน เปลี่ยนแฟนไปเรื่อยเป็นหนุ่มเนื้อหอมที่สุดคนหนึ่งในหมู่บ้าน เมื่อแม่ซื้อโทรศัพท์มือถือให้ ยิ่งทำให้เนื้อหอมมากขึ้น แม่มักบ่นว่า อาร์มใช้โทรศัพท์เปลือง โทรศัพท์ทั้งวันทั้งคืน ไม่รู้ใครโทรมาบ้าง ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ดึกๆดื่นๆไม่หลับไม่นอน ระวังจะหลังๆแม่ไม่ให้เงินเติมโทรศัพท์ แต่ก็มีผู้หญิงโทรมาหาเอง ครั้งละนานๆ เป็นที่เอือมระอาของพ่อแม่ แต่ยังพอรับได้ พ่อสีบอกว่าเป็นเรื่องปกติของผู้ชาย แต่ทำอะไรต้องมีขอบเขต อย่าให้มีปัญหาตามมา สิ่งที่พ่อแม่ของอาร์มเป็นห่วงคือ การไปทำลูกสาวเขาต้องต้องรับผิดชอบ เสียเงินเสียทอง มีเมียมีลูกทั้งที่ยังไม่มีความรับผิดชอบ และติดโรค “บอกให้มันใส่ถุงยางอยู่นะ แต่ไม่รู้มันจะใส่หรือเปล่า”

จุดพลิกผันของอาร์ม เมื่อมีรุ่นพี่เพื่อนเที่ยวเพื่อนกินเหล้าแก๊งเดียวกันในหมู่บ้าน มีแฟนเป็นกะเทย และได้พาเอาเพื่อนกะเทยหลายคนเข้ามากินมาเล่นในหมู่บ้าน ทำให้อาร์มได้รู้จักสนิทสนมกับ ลูลู่ (ชื่อสมมติ)ชื่อที่เรียกกันในกลุ่ม กะเทยหุ่นอวบอ้วน ผิวนขาว หน้าตาดี พูดจาน่ารัก ฐานะดี มีแม่ทำงานต่างประเทศส่งเงินมาให้กินใช้อย่างสุรุ่ยสุร่าย ไม่ต้องไปทำงาน อาร์มเคยเล่าว่า ก่อนนี้เวลาไปเที่ยวตามร้านอาหารหรือคาราโอเกะ เคยมีกะเทยมาพูด

ด้วยมาจีบ แต่ตนเองไม่ได้สนใจ แต่เมื่อมีลู่อเข้ามาทำให้ชีวิตอาร์มต้องเปลี่ยนไป ทั้งๆที่ในขณะนั้นอาร์มมีแฟนเป็นผู้หญิงอยู่หลายคน อาร์มเล่าว่าตอนแรกไม่ได้รู้สึกอะไร นั่งกินเหล้ากับเพื่อนพูดคุยกันธรรมดา แต่มีหลายๆครั้งที่ลู่อมีพฤติกรรมลวนลาม หยอกล้อ และเนื้อต้องตัว อาร์มไม่ได้รังเกียจหรือชอบใจ แต่คิดว่าเป็นเรื่องสนุกสนานกับเพื่อนๆ ทำให้ลู่อยิ่งติดตามเป็นเงาตามตัว เกาะติดอาร์มยิ่งขึ้นมาหาแทบทุกวัน โทรศัพท์มาหาบ่อยๆ ส่วนใหญ่ชักชวนไปเที่ยวกินเหล้ากับเพื่อนๆ และครั้งแรกที่มีเพศสัมพันธ์กับลู่อ อาร์มเมามากแทบไม่รู้สีกตัว แต่รู้สึกชอบใจมีความสุข เนื่องจากไม่เคยมีใครทำให้แบบนี้มาก่อน “ตอนนั้นเมามาก ไม่รู้เรื่องเลย รู้แต่ว่ามีคนมากอดจูบ และลูบคลำอวัยวะเพศ และทำออร์แกสมให้ รู้สึกชอบมาก เพราะไม่เคยมีใครทำให้มาก่อน” หลังจากนั้นอาร์มจึงได้กลายเป็นแฟนกับลู่อในที่สุด เพราะลู่อได้ประกาศตัวเองเป็นผัวเมียกับอาร์มต่อหน้าเพื่อนในกลุ่ม ถึงกระนั้นก็ยังผู้หญิงมาวนเวียนหาอาร์มเวลาลู่อไม่อยู่ ทำให้เกิดการทะเลาะ 다투กับลู่อ ถึงขั้นตบตีกันกลางงานวันเกิดงานวันเกิดก็มี

“ นังลู่อมาที่หลังหนูนะพี่ มาแย่งแฟนหนู พวกนี้มันแรดจะตาย เห็นผู้ชายหน้าตาดี หน้อยมันก็จะจิกเอา มันนะเคยมีผัวมาไม่รู้กี่คนแล้ว ผู้ชายที่เขาเอามันก็เพราะอยากลองของ แปลกเท่านั้นละ หรือไม่พวกมันก็อมเหล้าเขา อยู่ดีๆผู้ชายที่ไหนจะไปเอามันจริง เดี่ยวเขาก็ทิ้งมันเคยโทรมาตำหนุด้วย หนูก็ดำมันเหมือนกัน เรื่องอะไรจะไปยอมมัน เคยจะตบกับมันด้วยแต่แฟนหนูห้ามไว้ เขาบอกว่าพวกกะเทยตามตื้อเขา เขาพยายามจะหนี ไล่หนีก็ไม่ยอมไป คอยดูนะถ้ามันยังมาอยู่กับแฟนหนูอีก หนูจะไปตบมัน.....”

“ พวกชะนีพวกนั้น มันอิจฉาหนูพี่ มันเห็นหนูสวยกว่ามัน ผัวมันก็มาติดหนู ...มันบ่มีปัญญาเอาผัวมันคืน หนูพูดจริงๆนะพี่ ผู้ชายครั้งแรกก็อาจจะอยากลองของแปลก แต่พอได้เอากะเทยแล้ว ติดใจทุกคน ไม่มีทางลืม ให้มีลูกมีเมียไปก็ช่าง ต้องจอบหลอยมาเอากะเทยอีกเหมือนอ้ายเชียง (กระซิบ....)ขนาดมีเมียแล้ว ยังมาหาหนูอยู่นะ พี่อย่าไปบอกเมียเขานะ ...จริงๆ ไม่เชื่อไปถามอ้ายเชียงดูก็ได้ ลองดูไหมละพี่ให้ผัวพี่มานอนกับหนูครั้งเดียว รับรองติดใจเลย.....กับอ้ายอาร์มก็เหมือนกัน ให้ไปนอนกับผู้หญิงมาก็ไม่ดีเท่าเอากะเทยหรือ โทรหาหนูอยู่”

วิวาทะของคนรักทั้งสองฝ่ายซึ่งต่างประณามอีกฝ่ายว่ามาแย่งผู้ชายที่ตนเองรัก แต่นอกจากกะเทยลู่อแล้ว อาร์มยอมรับว่าเคยมีความสัมพันธ์กับกะเทยอีกคนหนึ่ง ซึ่งเป็นเพื่อนรุ่นน้องกับลู่อ และถูกจับได้จึงต้องเลิกคบกัน เพราะลู่อไปอาละวาด ตบตีด้วยความหึงหวง ปัจจุบันอาร์มยังมีพฤติกรรมมีความสัมพันธ์กับทั้งผู้หญิงและกะเทย จึงต้องคอยสลับรางวัลไฟไม่ให้ชนกัน รวมถึงก๊ิกของอาร์มอีกหลายๆ คนอีกด้วย แม้ก่อนหน้านี้อ้อมแม่จะยอมรับพฤติกรรมเจ้าชู้ของลูกชายได้ แต่เมื่อมีข่าวลูกชายมีเมียกะเทย และยังมีเรื่องกะเทยหึงหวง ตบตีกับผู้หญิงเพื่อแย่งลูกชาย ทำให้ผู้เป็นพ่อซึ่งไม่ค่อยถูกกันกับลูกชายยิ่งโกรธแค้นมากขึ้น ถึงขั้นลากปืนยาวไปไล่ยิงลูกและกะเทย รวมถึงเพื่อนคนอื่นๆ ที่มาซ่องสุมกินเหล้ากันอยู่ที่กระท่อมปลายนา วังหนี่เตลิดเปิดเปิงเข้าป่า เข้าดงจนเป็นข่าวใหญ่โต เป็นที่ตลกขบขันของคนในหมู่บ้าน

“ ผมรับไม่ได้เด็ดขาด ผมไล่มันหนีไม่ให้เข้ามาในบ้าน พวกกะเทย มีครั้งหนึ่งมันพากันไปกินเหล้าอยู่เถียงนา อีกะเทยไปด้วย ผมไปเห็นเอาปืนไล่มันหนี มันก็ไปอยู่กับกะเทย ผมไม่สนใจมันจะไปไหนก็ไป อับอายขายหน้าชาวบ้าน เขาพากันนินทา เพราะมีลูกชายผีบ้า วัวผมที่เลี้ยงไว้เลยไม่มีลูกซึกที่ เอาไปผสมมาหลายตัวแล้ว ผมจะขายมันแล้ว ลูกผมก็โสกิ้ง”

ความขัดแย้งระหว่างพ่อลูก ทำให้แม่ไม่สบายใจ ไม่รู้ว่าจะแก้ปัญหาอย่างไร แม้จะรู้สึกอึดอัดใจกับพฤติกรรมอันน่าอับอายของลูกชาย แต่ผู้เป็นแม่คิดว่าเป็นความอยากรู้อยากลอง รักสนุกของวัยรุ่น สักวันลูกคงกลับมาเป็นปกติได้ คดีความขัดแย้งยังส่งผลถึงผู้เฒ่าผู้แก่ในหมู่บ้าน โดยเฉพาะคุณตาของอาร์มซึ่งเป็นหมอธรรมประจำหมู่บ้าน ที่รู้สึกอับอายไม่ยอมรับกับสิ่งที่หลานชายทำ และไม่ต้องการเห็นพฤติกรรมนั้นในกิจกรรมงานบุญ เนื่องจากเชื่อว่าเป็นสิ่งที่ผิดผีปู่ตายาย “ พ่อเห็นลูกหลานเป็นแบบนี้ก็ไม่สบายใจ มันทำไม่ถูก เชื่อแนวพ่อบ่เคยมีแบบนี้ ... พ่อไม่ชอบเลย บ่อยากเห็น ยามเป็นบุญเป็นงานก็บ่อยากให้เข้ามา มันบ่ดี มีกะเทยมากินเหล้าเมาเมวกับเด็กน้อยลูกหลานพ่อ มันผิดผีปู่ตายาย ให้เขาไปอยู่แต่เขา ไปกินอยู่ไกลๆ พ่อบ่มี”

ความวุ่นวายที่เกิดขึ้นในชุมชน เสียงลือเล่าเรื่องราวอย่างเหยียดหยันของชาวบ้าน หรือแม้แต่ความรุนแรงที่เกิดขึ้นภายในบ้าน ไม่ได้ทำให้อาร์มทุกข์ร้อนแต่อย่างใด มีเพียงต้องคอยหลบหน้าพ่อเพื่อป้องกันปัญหากระทบกระทั่งกัน นอกจากจะไม่รู้สึกเดือดร้อนกับผลกระทบที่กระทบมาถึงตัวเองแล้ว เขายังไม่ได้คาดหวังจริงจังกับความสัมพันธ์ทั้งกับผู้หญิงหรือกะเทย ขอแค่ให้ทั้งคู่ตอบสนองความสุขของเขาเท่านั้นก็เพียงพอแล้ว เช่นเดียวกับลู่อู๋ที่ไม่สนใจเสียงนกเสียงกา หรือลูกกระสุนปืน ยังคงมาหาอาร์มเมื่อยามที่พ่อไม่อยู่บ้าน

“..เพื่อนในกลุ่มเดียวกันเขาก็ไม่ได้ว่าอะไร เขาก็เคยมีเมียกะเทยเหมือนกัน แต่พวกเพื่อนทางอื่นเขามาล้อ ผมก็ไม่สนใจ มันเป็นเรื่องพอใจ ใครจะว่าอย่างไรก็ช่าง มีไต่บ้านแซวเหมือนกันว่ามีเมียกะเทย ก็ไม่ได้โกรธ เเฉๆ เพราะไม่ได้คิดจริงจังว่าจะเอาเป็นเมีย คบกันไปไม่ได้คิดอะไร ...ไม่ได้คิดอะไรมาก คบกันไปเรื่อย ๆ ไม่ได้จริงจังกับใคร สนุกไปวันๆ พอใจก็คบกัน ไม่พอใจอยากเลิกก็เลิกผู้หญิงก็ชอบ กะเทยก็ดี .ผู้หญิงก็เป็นผู้หญิง นอนด้วย ก็ดีมีความสุข ส่วนกะเทยก็ตื่นเต้นดี ทำให้เรามีความสุขเหมือนกัน ผมไม่ใช่เกย์นะ เป็นผู้ชายสุดๆ เลย

ปัจจุบันคนในครอบครัวมีความพยายามแก้ปัญหาโดยพ่อฝากงานโรงงานให้อาร์มทำ เพื่อจะได้กีดกันกะเทยออกจากชีวิตของลูกชาย แต่ชาวบ้านและเพื่อนโรงงานยังพบเห็นอาร์มกับลู่อู๋และผู้หญิงสังสรรค์กันในช่วงเวลาเลิกงานยามเย็นเป็นประจำ นอกจากนั้นเขายังมีเพื่อนใหม่เพิ่มมากขึ้น มีการชักชวนกันไปเที่ยวกินเหล้ากันบ่อยๆ จนขาดงานหลายครั้ง ทำให้พ่อแม่ไม่รู้ว่าจะแก้ปัญหาอย่างไรดี จึงทำเป็นไม่รู้ไม่เห็น ไม่พูดถึง ไม่สนใจ ...และคิดว่า....สักวันลูกชายคงเลิกพฤติกรรมแบบนี้ได้ เพราะเป็นวัยรุ่นกำลังคึกคะนอง อยากลองอยากรู้ เพราะว่าเช่นนั้นจริงหรือ

และจากการสัมภาษณ์เพิ่มเติมจากวัยรุ่นชายกลุ่มเดียวกัน ได้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า “ชายใต้ใต้เมียเป็นผู้หญิงเรียก ผู้ชาย แต่ใต้เมียเป็นผู้หญิงและกะเทย เรียก “ยอดชาย” เป็นคำเรียกขานตัวเองในกลุ่มวัยรุ่นชายที่มีคนรักเป็นผู้หญิงและกะเทย

ส่วนที่สี่ วิเคราะห์ ข้อมูลจากประวัติชีวิต “ ยอดชาย ”

จากบริบทชุมชนชนบทอีสานแบบดั้งเดิม เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงเข้ามาในสังคมของโรงงานอุตสาหกรรม ก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตแบบสังคมการเกษตรในครอบครัว ไปสู่การรับจ้างและการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการของระบบเศรษฐกิจทุนนิยม ท่ามกลางพื้นที่ของวัฒนธรรม ความเชื่อค่านิยมแบบเก่า ได้เกิดมีความแตกต่างแทรกเข้ามาในชุมชน นั่นคือ “ยอดชาย” วัยรุ่นชายที่มีรสนิยมทางเพศกับหญิงและกะเทย ซึ่งแม้ว่าคนเหล่านี้ถูกสังคมตีตราเหยียดหยาม แต่กลับพบว่าจำนวนของยอดชายมีเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งมีการต่อรองเพื่อแย่งชิงพื้นที่ในการแสดงออกของวัยรุ่นเหล่านี้ไปในชุมชนชนบท ซึ่งมีพลังอำนาจดั้งเดิมที่เรียกว่า Bio-Power ที่จัดการกระบวนการใช้ชีวิตของคนให้มีระเบียบวินัย สร้างความเป็นปกติให้ทุกคนยอมรับและปฏิบัติตาม เมื่อมีสิ่งหนึ่งท้าทายอำนาจหลักดังกล่าว สังคมจะยอมรับได้หรือขัดแย้ง(สุธรรม ธรรมรงค์วิทย์, 2548) หรือรอคอยให้พฤติกรรมดังกล่าวหายไป เพราะคิดว่าเป็นวัยรุ่นวัยคะนอง อยากลองอยากรู้ เป็นวัยที่ฮอร์โมนเพศมีมากเหลือล้นสนใจเรื่องเพศ (สุรีย์พร กฤษเจริญ, 2546) พอผ่านวัยนี้ก็ดีขึ้นเอง ซึ่งดูเหมือนการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศกับผู้หญิงและกะเทยนั้นเป็นเรื่องส่วนตัวส่วนบุคคล แต่จากการศึกษาพบว่าพฤติกรรมดังกล่าวมิได้เกิดขึ้นเพราะวัยอยากรู้อยากลอง หรือเป็นผลจากชีววิทยาฮอร์โมนเท่านั้น สังคมชุมชนมีส่วนทำให้เกิด “ยอดชาย” ขึ้นในชุมชนได้เช่นกัน

เรื่องของยอดชาย...ใครอย่ายุ่ง

เมื่อสังคมดั้งเดิมแบ่งกีดกันขับไล่ให้พวกเขา ชัยและอาร์ม “ยอดชาย” ออกไปอยู่ในพื้นที่ของสิ่งที่แตกต่าง ไม่เหมือนปกติ ทำให้พวกเขาสร้างพื้นที่ความเป็นส่วนตัวขึ้น ในความสัมพันธ์กับกะเทยทั้งในพื้นที่บ้านและในชุมชน โดยไม่สนใจสายตา คำวิพากษ์วิจารณ์ของคนในครอบครัว ญาติพี่น้อง หรือคนอื่นที่ไม่ใช่พวกเขา จึงพบเห็นการรวมกลุ่มสังสรรค์เฮฮาของวัยรุ่นชายกลุ่มนี้กับกะเทยในพื้นที่ต่างๆ เช่น บ้านสมาชิกยอดชาย ศาลาคุ่มบ้าน สีแยกบ้าน แม้แต่กลางหมู่บ้าน และหากมีคนอื่นที่ไม่ใช่พวกเขาเข้ามายุ่ง มาดุด่า วิพากษ์วิจารณ์ จะถูกโต้ตอบด้วยถ้อยคำและความรุนแรง ทำให้คนในหมู่บ้านรู้สึกไม่พอใจ ไม่อยากพูดคุยด้วย ไม่อยากยุ่งด้วย ทั้งๆที่รู้สึกอึดอัด ทำเป็นไม่รู้ ไม่เห็นเพื่อให้สบายใจ ซึ่งเป็นการปะทะกันระหว่างอำนาจความเชื่อหลักของสังคมเรื่องเพศกับความแตกต่างของยอดชาย ทำให้คนส่วนใหญ่มองว่าไม่มีอยู่ (nonexistence) เงียบเฉย (silence) และไม่ยากแสดงออก

(nonmanifestation) แม้ไม่เห็นด้วยไม่ยอมรับ (Foucault, 1984 อ้างในกิตติกร สันคติประภา, 2549)

ในยุคปัจจุบันมีการโต้เถียงกันมากในเรื่องเพศที่มีความหลากหลายซับซ้อน ในแง่ของความหมายและพฤติกรรมที่แสดงออก เดิมความเชื่อหลักเรื่องเพศขึ้นอยู่กับกำเนิดมาพร้อมกับอวัยวะเพศใดควรแสดงพฤติกรรมทางเพศให้ตรงกับเพศนั้น ดังนั้นเรื่องเพศเป็นสิ่งที่ธรรมชาติพันธุ์กรรมเป็นสิ่งก่อกำเนิดให้เป็นไป จึงมีเพียงเพศหญิงกับเพศชายเท่านั้น สิ่งที่แตกต่างกันหรือพฤติกรรมทางเพศที่แสดงไม่ตรงกับเพศที่มีมาตั้งแต่เกิด จึงเป็นสิ่งที่ผิดปกติแปลกแยก เป็นความชั่วร้าย (อมรา พงศาพิชญ์, 2548) ทำให้คนที่มีความเป็นอื่นไม่เข้าพวกชายหรือหญิงถูกรังเกียจ ถูกต่อต้านและกำจัดออกไปอยู่ชายขอบ เมื่อพลังอำนาจของคนส่วนใหญ่ในสังคมกดดันให้คนที่แตกต่างออกไปทำให้พวกเขาปรับตัวกัน สร้างพื้นที่ของกลุ่มสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มขึ้นเพื่อต่อรองความมีตัวตนอยู่กับสังคมและพยายามแทรกแซงชิงพื้นที่กลับเข้ามาอยู่ในสังคม โดยกลุ่มจะมีการรวมตัวกันเป็นประจำยามเย็น สโมสรเฮฮาเสียงดังโดยไม่สนใจสายตาใคร นอกจากนั้นยังกบดลอกกฎกติกาหมู่บ้าน เช่น ในวันพระ ชาวบ้านจะไม่ทำงานไม่ดื่มสุรา ร้านค้าไม่ขายสุรา แต่กลุ่มวัยรุ่นชายขอบเหล่านี้จะไปหาซื้อสุราจากหมู่บ้านอื่นมาดื่มกิน แกล้งกับการฆ่าเปิดโก๋หมามากิน จากสถานการณ์ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นชายที่รักร่วมเพศผู้หญิงและกะเทยในชุมชน เกิดจากการที่คนในชุมชนยังมีความคิดความเชื่อเรื่องเพศแบบดั้งเดิมอยู่ ปะทะกับเรื่องเพศที่ลางเลือน ไม่ชัดเจนในยุคปัจจุบัน

แนวคิดเรื่องเพศแบบเดิมนั้นได้ถูกตั้งคำถามโต้แย้งมากขึ้นในปัจจุบัน ที่มองว่าเรื่องเพศไม่ใช่สิ่งที่ธรรมชาติสรรค์สร้างขึ้นเพียงอย่างเดียว มีการประกอบสร้างขึ้นโดยสังคมและวัฒนธรรมอีกด้วย ดังนั้นหากสังคมให้คุณค่าหรือให้ความหมายเรื่องเพศอย่างไร คนในสังคมจะรับรู้เรื่องเพศและแสดงออกมีพฤติกรรมทางเพศตามการรับรู้ นั้นๆ ซึ่งจากประวัติชีวิตของชัยที่เคยเข้าไปรับจ้างในกรุงเทพฯ หลังจากนั้นจึงกลับมาทำงานรับจ้างในหมู่บ้าน หรืออาร์มที่เคยออกจากหมู่บ้านไปเรียนในตัวเมืองจังหวัด ทำให้ได้พบเห็นและสัมผัสพื้นที่ความเป็นเมือง ที่มีความหลากหลายแตกต่าง ทั้งในเรื่องความเป็นอยู่ ความคิดความเชื่อ ค่านิยม รวมถึงความแตกต่างในเรื่องเพศในสังคมเมือง โดยคนที่มีความแปลกแตกต่าง ไม่ว่าจะเป็น กะเทย เกย์ ทอม ดี ไบ สามารถอยู่ร่วมกันในสังคม เสมือนหนึ่งว่าสังคมยอมรับได้ (แต่แท้จริง ยังพบเห็นความรุนแรงทางอ้อม จากสังคม) ทำให้วัยรุ่นชายที่มีพฤติกรรมทางเพศแตกต่างไปจากคนทั่วไปในชนบท มีความคิดเห็นว่าพฤติกรรมดังกล่าว ไม่ผิดปกติ เนื่องจากเคยพบเห็น รับรู้เรื่องเพศจากสังคมเมือง

นอกจากนี้การที่วัยรุ่นชายในหมู่บ้านเมื่อเรียนจบชั้นมัธยมต้น สามารถเข้าสู่ระบบรับจ้างแรงงานในโรงงานได้ทันที ทำให้มีรายได้เป็นของตนเอง สามารถหาเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ ไม่ต้องพึ่งพาครอบครัวหรือญาติพี่น้อง เหมือนสมัยก่อนที่ต้องอาศัยคนในครอบครัว ญาติพี่น้อง ในการทำไร่ทำนา หรือการประกอบอาชีพภาคการเกษตร ดังกรณีของชัยที่มีอาชีพไปรับจ้างหาเงินมาเลี้ยงพ่อแม่ ทำให้เขารู้สึกมีพลังอำนาจในการต่อรองขัดขึ้น เพื่อ

ยึดพื้นที่ความเป็นส่วนตัวในเรื่องเพศของตนเองมากขึ้นในครอบครัว และในชุมชน โดยทำทาบกับความเป็นเหตุผล ศีลธรรมความเชื่อดั้งเดิมของชุมชน “มันเรื่องของผม ไม่เกี่ยวกับใคร ไม่ทำให้ใครเดือดร้อน” เป็นคำพูดที่วัยรุ่นชายรักสองเพศมักใช้เสมอเมื่อถูกต่อต้าน ซึ่งในความเป็นจริงในสังคมชนบทพื้นที่ความเป็นส่วนตัวไม่ชัดเจนเท่าในสังคมเมือง จึงเป็นความขัดแย้งกันของพื้นที่จริงที่เป็นอยู่ พื้นที่ของสังคมชนบทกับพื้นที่ในจินตนาการที่วัยรุ่นเคยรับรู้พบเห็นพฤติกรรมทางเพศที่หลากหลายจากสังคมเมือง

และยังมีสิ่งหนึ่งที่ช่วยยืนยันพื้นที่ความเป็นส่วนตัวของยอดชาย ในชนบทให้แน่นอนชัดเจนยิ่งขึ้น คือ โทรศัพท์มือถือ เหมือนอย่างอาร์ม ที่ใช้โทรศัพท์ติดต่อสื่อสารกับคู่รักทั้งหญิงและกะเทย ดังนั้นโทรศัพท์มือถือจึงเป็นเครื่องมือเชื่อมโยงพื้นที่เมืองกับชนบท เชื่อมโยงพื้นที่ของ “ยอดชาย” ในแหล่งอื่นๆ ได้ทุกหนทุกแห่ง อย่างสะดวกสบาย โดยไม่ต้องปรากฏตัวให้คนในชุมชนรับรู้ การแทรกซึมเข้ามาของวิถีคนเมือง ผ่านตัวกลางคือวัยรุ่นชาย ทำให้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนรุ่นใหม่มีความเปลี่ยนแปลง ทั้งในแง่การศึกษา การประกอบอาชีพ และในแง่ของความสัมพันธ์กับคนในชุมชน

ความสัมพันธ์ทางสังคมแบบเมือง ...ชั่วครั้งชั่วคราว... ในชุมชนชนบทอีสาน

หมู่บ้านชนบทอีสาน ความสัมพันธ์พึ่งพาอาศัยช่วยเหลือกันในครอบครัว ความเป็นพี่น้อง

ความสัมพันธ์เอื้อเพื่อเกื้อกูลกันในเครือญาติ ความสัมพันธ์ของการอยู่ร่วมกันมานานของคนในหมู่บ้าน สังคมของความเป็นชุมชนชนบท ผู้คน ความคิดความเชื่อ ประเพณีวัฒนธรรม การกระทำของคนในชุมชน รวมถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น จึงถูกถักทอให้เป็นผืนแผ่นดินเดียวกัน ด้วยเส้นใยธรรมชาติที่ชุมชนสร้างสมร่วมกันมานาน เมื่อระบบสังคมเศรษฐกิจแบบเกษตรกรรมเดิมที่ผลิตเพื่อครอบครัวเปลี่ยนไปเป็นแบบเศรษฐกิจทุนนิยมที่ผลิตเพื่อขาย มีการพัฒนาให้เกิดความทันสมัยในทุกด้าน การคมนาคม การสาธารณสุข โภค การศึกษา ฯ และเริ่มมีสิ่งแปลกใหม่สอดแทรกเข้ามาในระบบสังคมชนบทอีสานเดิม ทำให้ความสัมพันธ์แบบเก่าเสื่อมคลายในคนรุ่นใหม่ เช่น ชัยและอาร์ม ที่เข้าสู่สังคมความเป็นเมืองซึมซับเอาวัฒนธรรมทุนนิยม(พิเชษฐสายพันธ์,2544) โดยการศึกษา การประกอบอาชีพ และการคบเพื่อนใหม่ จึงรับเอาวิถีชีวิตใหม่ของคนเมืองเข้ามาดำเนินชีวิตในสังคมชนบทที่ยังคงมีวิถีเดิมอยู่ รวมถึงรับเอาความคิดความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรมและรูปแบบความสัมพันธ์ใหม่ มาใช้ด้วย อาทิเช่น การดำเนินชีวิตแบบต่างคนต่างอยู่ต่างคนต่างไป เนื่องจากการไปศึกษาในเมืองต้องไปอยู่หอพักขาดสายความสัมพันธ์กับครอบครัวชุมชน การไปทำงานรับจ้างต้องทำงานแต่เช้าจนค่ำ ทำงานเป็นกะเวลาไม่มีวันหยุด วัยรุ่นจึงไม่มีปฏิสัมพันธ์กับชุมชน การมีความเป็นส่วนตัวในเรื่องเพศ การมีความสัมพันธ์กับผู้คนในระยะเวลาสั้นๆ แบบไม่จริงจัง ไม่จริงจัง ไม่ได้คาดหวังกับ

ความสัมพันธ์ เช่น วัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์ทางเพศแบบเร็วเร็ว เลิกเร็ว เปลี่ยนคู่บ่อยๆ ไม่ต้องการผูกมัดเป็นความสัมพันธ์ยาวนาน ตอบสนองความสุขและความต้องการทางเพศเท่านั้น

“...เพราะไม่ได้คิดจริงจังว่าจะเอาเป็นเมีย คบกันไปไม่ได้คิดอะไร ...ไม่ได้คิดอะไรมาก คบกันไปเรื่อยๆ ไม่ได้จริงจังกับใคร สนุกไปวันๆ พอใจก็คบกัน ไม่พอใจอยากเลิกก็เลิก...”

ยอดชาย...คนเลวร้ายในสังคม

เขาทั้งหลาย “ยอดชาย” 11 คน รวมทั้งชัยและอาร์ม ต่างก็เป็นลูกเป็นหลานคนในหมู่บ้าน บางคนเป็นญาติพี่น้องกัน เกิดและโตขึ้นมาอย่างปกติเด็กชายทั่วไปในหมู่บ้าน แต่เมื่อวันหนึ่งเขา มีความสัมพันธ์กับกะเทย ไม่ใช่ผู้หญิงจริงๆ ชาวบ้านคนในชุมชน หรือแม้กระทั่งคนในครอบครัว กลับมองเขาเหล่านั้นแตกต่างออกไปจากคนในสังคม แตกต่างไปจากความปกติเป็นคนไม่ปกติ ดังเช่นชัยและอาร์ม ที่ถูกพ่อแม่ ญาติพี่น้อง เพื่อนและคนในชุมชน วิพากษ์วิจารณ์ว่ากระทำในสิ่งไม่ถูกต้อง ไม่ดี และยังผูกโยงไปสู่เหตุการณ์ผิดปกติที่เกิดขึ้นในชุมชน ได้แก่ ทำให้เกิดฝนแล้ง ทำผิดต่อผีปู่ย่าตายาย ทำให้วัวไม่มีลูก ถูกรังเกียจเหยียดหยาม กีดกันจากคนในชุมชน ถูกกระทำรุนแรงด้วยการรว่าร้าย สายตาดูหมิ่น ทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกาย ใช้ปืนไล่ยิงราวกับเขาเหล่านั้นเป็นผู้ร้าย แต่กระนั้น ในเรื่องราวชีวิตของอาร์มที่เคยมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงหลายๆ คน ก่อนจะมามีความสัมพันธ์กับกะเทย หรือคนที่เคยมีความสัมพันธ์กับกะเทยมาก่อน เมื่อกลับมาแต่งงานกับผู้หญิงเหมือนคนทั่วไป คนในครอบครัวและคนในชุมชนกลับมองว่าเป็นเรื่องปกติ ทุกคนสามารถยอมรับได้ ไม่ถูกประณาม การตีตราให้คุณค่า คนไม่ปกติไม่ธรรมดา ให้กลายเป็นคนชายขอบ เป็นการมองในลักษณะของ “ความเป็นคู่ขั้วตรงข้าม” ที่มีความสูงต่ำมีระดับของคุณค่าในระบบความหมายที่แตกต่างกัน เช่น ชายกับหญิง ดีกับชั่ว ดำกับขาว สาธารณะกับส่วนตัว รักต่างเพศกับรักเพศเดียวกัน ซึ่งเส้นที่ขีดแบ่งไว้โดยคนในสังคม หากมีสิ่งที่ย่ำล่วงเกินเส้นแบ่งนั้น มาคือสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับ จึงเกิดความขัดแย้ง เช่น เมื่อวัยรุ่นชายอยู่ในข้างรักต่างเพศคือสิ่งปกติแต่เมื่อข้ามเส้นแบ่งมารักเพศเดียวกันจึงผิดปกติ รับไม่ได้ แต่กฎหรือเส้นแบ่งนั้นไม่ได้ตายตัว ขึ้นอยู่กับมุมมอง ค่านิยม ธรรมชาติสากลของคนในสังคมนั้นๆ สามารถเลื่อนไหลไปมาได้ในแต่ละสถานการณ์และเวลาที่เปลี่ยนไป (ปริตดา เฉลิมเผ่า กอนันตกุล, 2544) เหมือนในหมู่บ้านแห่งนี้ จะมุ่งมองความผิดปกติไปที่ ตัวตน “กะเทย” มากกว่าพฤติกรรมรักทั้งผู้หญิงและกะเทย ของ ยอดชาย เพราะหากไม่มีกะเทยเข้ามาในหมู่บ้าน หรือกะเทยหายไปจากชีวิตของยอดชาย เส้นแบ่งความขัดแย้งกลับเลื่อนหายไปอย่างง่ายดาย ผู้ชายเหล่านั้นสามารถกลับมาดำรงชีวิตได้เหมือนเดิมได้รับการยอมรับจากครอบครัวสังคม

แต่พวกเขาเหล่านั้นมิได้มองว่าตนมีความผิดปกติ เปียงเบน เขาเป็นชายที่ยิ่งกว่าชาย เรียกตนเองว่า “ยอดชาย” มีความเป็นชายที่ยิ่งใหญ่ เพราะมีประสบการณ์ทางเพศทั้งกับ

ผู้หญิงและกะเทย ซึ่งการแสดงพฤติกรรมทางเพศบนพื้นฐานของความคิดที่ว่า “ผู้ชายเป็นใหญ่” กตขีเพศหญิงและเพศอื่นๆ ที่อ่อนแอกว่าให้ต่ำกว่าอยู่ภายใต้อำนาจของผู้ชาย เพื่อตอบสนองความต้องการ ของตน ซึ่งเป็นการกระทำรุนแรงต่อผู้หญิงแท้และผู้ชายที่สวมบทบาทหญิง โดยเป็นความรุนแรงทั้งทางร่างกาย จิตใจ และซับซ้อนด้วยความรุนแรงทางโครงสร้าง สังคมวัฒนธรรมความเชื่อที่ปลูกฝังมา (กิตติกร สันคติประภา, 2549) “..เพื่อนในกลุ่มเดียวกัน เขาก็ไม่ได้ว่าอะไร เขาก็เคยมีเมียกะเทยเหมือนกัน แต่พวกเพื่อนทางอื่นเขามาล้อ ผมก็ไม่สนใจ มันเป็นเรื่องพอใจ ใครจะว่าอย่างไรก็ช่าง มีที่บ้านแซวเหมือนกันว่ามีเมียกะเทย ก็ไม่ได้โกรธ เหยียดๆ เพราะไม่ได้คิดจริงจังว่าจะเอาเป็นเมีย คบกันไปไม่ได้คิดอะไร ...ไม่ได้คิดอะไรมาก คบกันไปเรื่อยๆ ไม่ได้จริงจังกับใคร สนุกไปวันๆ พอใจก็คบกัน ไม่พอใจอยากเลิกก็เลิกผู้หญิงก็ชอบ กะเทยก็ดี .ผู้หญิงก็เป็นผู้หญิง นอนด้วย ก็มีความสุข ส่วนกะเทยก็ตื่นเต้นดี ทำให้เรามีความสุขเหมือนกัน

ส่วนที่ห้า สรุปและเสนอแนะ

การเกิดมี “ยอชชาย”ในบ้านนอก การมีพื้นที่ความแตกต่างทางเพศที่ผิดปกติในมุมมองของคนในชุมชนเกิดขึ้น ท่ามกลางความขัดแย้งและความรุนแรงที่ต่อสู้ต่อรองกัน ระหว่างความคิดความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรมประเพณีแบบเดิมกับแบบใหม่ จากความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมทุนนิยมที่เข้ามากับโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ ทำให้วิถีชีวิตคนรุ่นใหม่ในชุมชนที่ได้รับอิทธิพลวัฒนธรรมความเป็นเมือง ดำรงชีวิตแบบคนสังคมเมืองแต่อาศัยอยู่ในพื้นที่วัฒนธรรมชนบท “ยอชชาย” จึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการความเปลี่ยนแปลงที่แตกต่างกัน ในแง่พื้นที่ความเป็นส่วนตัว และความสัมพันธ์ทางสังคมในรูปแบบใหม่ トラบไคที่ค่านิยม ความคิดความเชื่อเรื่องของคนในสังคมเดิมยังคงดำรงอยู่ชัดเจน การมีความผิดปกติทางเพศนอกเหนือไปจากหญิงชาย ได้แก่ เกย์ กะเทย เสือไบ ทอม ดี อันมาจากสังคมเมืองที่มีความหลากหลาย จะทำให้สิ่งที่ไม่ปกติไม่ใช่ธรรมชาติสากลของชุมชนถูกขับไล่ ถูกต่อต้านจนเกิดความรุนแรงในสังคมขึ้น แต่ค่านิยม ความคิดความเชื่อเรื่องเพศ และวัฒนธรรมสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา ดังนั้นความเป็นชายขอบของยอชชายจึงไม่มีความแน่นอนตายตัว ดังนั้นการเกิดมียอชชายในชนบท จึงไม่ได้เป็นเรื่องของตัวบุคคลเพียงอย่างเดียว ส่วนหนึ่งมันยังถูกประกอบสร้างขึ้นโดยสังคมชุมชนที่มีการเปลี่ยนแปลงไปด้วย

ดังนั้นการศึกษานี้จึงชี้ให้เห็นว่า ไม่มีความแน่นอนตายตัวในการแบ่งแยกชั่วคราวข้าม เพราะเส้นแบ่งนั้นสร้างและกำหนดโดยมนุษย์ในเวลานั้นๆ ความเป็นปกติธรรมดาหรือความ

จริงในวันนี้อาจเปลี่ยนไปในวันข้างหน้าหรือในวันพรุ่งนี้ จึงไม่ควรตัดสินดีดร้าสิ่งที่เราพบเห็น แต่ควรศึกษาให้เข้าใจเข้าถึงสิ่งนั้นอย่างถ่องแท้ การมองเช่นนี้จะทำให้ลดความขัดแย้ง ลด ความรุนแรงในสังคมและทำให้เกิดสันติสุข เกิดเป็นสุขในการทำงาน สุขในการดำเนินชีวิต

และในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างและศึกษาประวัติชีวิต ของวัยรุ่นชายที่มีพฤติกรรมรักสองเพศในสังคมชนบทแห่งหนึ่ง มีการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ และ มีความสัมพันธ์กันใกล้ชิด(เป็นเพื่อน ญาติพี่น้องกัน) ดังนั้นหากมีการศึกษาในคน หลากหลายในเชิงสถานะทางสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรมความเชื่อ จึงน่าจะช่วยให้ได้เห็นภาพ ของอำนาจการควบคุมและการต่อต้านขัดขืนของชายรักสองเพศกับสังคมรอบตัว รวมถึงเข้าใจความซับซ้อนของอุดมการณ์ทางเพศหลักของสังคมไทยได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา แก้วเทพ และพริศรา แซ่ก้วย. (2547). **เพศวิถี วันวาน วันนี้ และวันพรุ่งนี้ ที่จะไม่เหมือนเดิม**. ศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- กิตติกร สันคติประภา. (2549). **มองแต่ไม่เคยเห็น พุดแต่ไม่มีเสียง ได้ยินแต่ไม่รับรู้: ด้วยความรู้เรื่องการเอาเปรียบกะเทยทางเพศ**. วารสารสังคมลุ่มน้ำโขง ปีที่ 2 ฉบับ.3 (กันยายน-ธันวาคม).
- นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ. (2549). **ชาวหน้าเกย์ กับการเผยแพร่**. รัฐศาสตร์สาร ฉบับ 27/3 (กันยายน-ธันวาคม). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2533). **เรื่องโป๊ๆ เปลือยๆ**. วารสารศิลปวัฒนธรรม 11/5 (มีนาคม). กรุงเทพฯ.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2545). **ว่าด้วย “เพศ” ความคิด ตัวตนและอคติทางเพศ ผู้หญิง เกย์ เพศศึกษา และกามารมณ์**. กรุงเทพฯ: มติชน.
- บุบผา ศิริรัตน์ และเบญจา ยอดดำเนิน. (2544). **คู่มือการอบรมเชิงปฏิบัติการ โครงการพัฒนางานวิจัย ด้านเพศภาวะ มิติทางเพศ และอนามัยการเจริญพันธุ์**. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปรีดา เฉลิมเฝ้า กอนันตกุล. 2544. **ชีวิตชายขอบ ตัวตนกับความหมาย**. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.

- พิเชษฐ สายพันธ์. 2544 . ชีวิตชายขอบ: ตัวตนกับความหมาย:กรณีศึกษา เกย์ หญิงรักหญิง
คนชรา คนเก็บขยะ วัยรุ่น เด็กข้างถนน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- วรรณ ทงสีมา. 2548. การวิจัยของไทยเรื่องรักร่วมเพศชาย และการข้ามเพศกับ
ข้อจำกัดทางวัฒนธรรมของแนววิเคราะห์แบบฟูโกต์. ทั้งรัก ทั้งใคร่ ทั้งใช้ความ
รุนแรงต่อผู้หญิง.
- สุรีย์พร กฤษเจริญ. (2546). ความเป็นหญิงชายและมิติทางเพศ: สุขภาพการเจริญพันธุ์
ของผู้หญิง. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ชานเมืองการ
พิมพ์.
- สุธรรม ธรรมรงค์วิทย์. (2548). อำนาจและการขัดขืน: ชายรักชายในสังคมที่ความสัมพันธ์
ต่างเพศ
เป็นใหญ่. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครอง คณะ
รัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อมรา พงศาพิชญ์. (2548). เพศสถานะ และเพศวิถีในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- _____. เอกสารประกอบการประชุมประจำปี 2548. เกย์ – กระเทย และอคติทางเพศ.
ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.